

Sâmbătă, 3 Octombrie, 2026

Sf. Sfințit Mc. Dionisie Areopagitul

Sf. Mc. Teoctist

1 Corinteni 15

³⁹ Nu toate trupurile carnale sunt același trup carnal, ci unul este trupul carnal al oamenilor și altul este trupul carnal al dobitoacelor și altul este trupul carnal al păsărilor și altul este trupul carnal al peștilor.

⁴⁰ Sunt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar una este slava celor cerești și alta a celor pământești.

⁴¹ Una este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor; căci stea de stea se deosebește în strălucire.

⁴² Așa-i și cu învierea morților: Se seamănă întru stricăciune, învie întru nestricăciune;

⁴³ se seamănă întru necinste, învie întru slavă; se seamănă întru slăbiciune, învie întru putere;

⁴⁴ se seamănă trup firesc, învie trup duhovnicesc. Dacă există trup firesc, există și trup duhovnicesc,

⁴⁵ așa cum este scris: **Făcutu-s'a omul cel dintâi, Adam, întru suflet**

viu; Adam cel de pe urmă¹, cu duh făcător de viață.

Luca 4

³¹ și S'a coborât la Capernaum, cetate a Galileii; și îi învăța sâmbăta.

³² Și erau uimiți de învățătura Lui, căci cuvântul Său era cu putere.

³³ Iar în sinagogă era un om care avea duh de demon necurat; și a strigat cu glas tare:

³⁴ „Lasă-ne'n pace! Ce-ai tu cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit să ne pierzi? Te știi eu cine ești: Sfântul lui Dumnezeu...”.

³⁵ Și Iisus l-a certat, zicând: „Taci și ieși din el!...”. Și aruncându-l în mijlocul sinagogii, demonul a ieșit din el fără să-l vatăme cu nimic.

³⁶ Și frică i-a cuprins pe toți și ziceau unii către alții: „Ce este oare cuvântul acesta? Că El cu stăpânire și cu putere le poruncește duhurilor necurate, și ele ies”.²

¹ = Iisus Hristos.

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Ana-

Tâlcuire

„Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre” (*In.* 8, 24). „Nu este sub cer nici un alt nume, dat între oameni, în care trebuie să ne mântuim noi” (*Fapte* 4, 12). Avem nevoie să primim iertarea păcatelor, și n-o putem primi altfel decât prin credința în Fiul lui Dumnezeu, cu condiția să nu dorim a stăruî în deprinderile și faptele păcătoase; fiindcă atunci când păcătuim, numai pe El îl avem mijlocitor înaintea Tatălui. Cel ce și-a dat cuvântul că se va înfrâna de la păcate trebuie să primească harul împreună-lucrător al Preasfântului Duh, iar acesta s-a pogorât pe pământ numai după ce Domnul, înălțându-Se, a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu-Tatăl și se dă numai celui ce crede în această minunată economie a mântuirii noastre și cu această credință se apropie de dumnezeieștile Taine rânduite prin Apostoli în Sfânta Biserică a Domnului. Așadar, cel ce nu crede în Domnul așa cum este El nu poate fi curățit de păcate. Necurățându-se de păcate, va și muri

în ele; iar murind în ele va fi și judecat după întreaga lor greutate. Cel ce vrea să facă bine cuiva cu facere de bine care rămâne în veci, să îl călăuzească în credința în Domnul, în credința cea adevărată, care nu îngăduie filozofări deșarte și clătinări. Iar cei care strică fățiș sau pe ocolite credința în Domnul trebuie socotiți ca răufăcători a căror nelegiuire rămâne în veci, fiindcă ei pricinuesc un rău pe care nimic nu-l poate îndrepta și a cărui putere se întinde pe întreaga veșnicie. Nu îi poate îndreptați neștiința, întrucât cum este cu putință să nu cunoști acel adevăr care este învederat întregii lumi? Nu îi îndreptățesc părutele lor argumente, căci dacă îi iei la bani mărunți, puterea lor va începe îndată să se clatine și se va dovedi că alt sprijin nu poate fi pentru oameni, afară de credința în Domnul. Se leapadă de credință cei care nu cercetează cum se cuvine temeiurile și credința și învățăturile de care se țin. Cercetând în amănunțime condițiile trebuincioase mântuirii, ajungem la convingerea că ele pot fi împlinite numai cu ajutorul lui Dumnezeu Care S-a întrupat, a murit pe cruce și a trimis pe pământ pe Duhul Sfânt. Aici este esența credinței creștine. Cel care crede asta cu adevărat nu va muri nicicum în păcatele sale,

fiindcă poartă în sine acea putere care aduce miluirea; iar cel care nu crede este deja osândit, fiindcă poartă în sine însuși osândirea.³

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.